

[Justitsministeren.]

dommer altid skal henhøre under retterne, og under nr. 43, at de om dommere gældende habilitetsregler også skal være anvendelige på fuldmægtige ved domstolene.

Retsplejeloven benytter betegnelsen „retsskriver“ dels som en stillingsbetegnelse for en del af den virksomhed, der påhviler en dommer eller justitssekretær, særlig med hensyn til oppebørsel af og regnskabsaflæggelse for retsafgifter, dels som en betegnelse for den person, der i et retsmøde fører rettens protokol. Da en sådan sprogbrug er uhensigtsmæssig, og da det er uforment at udskille nogen del af en dommers eller justitssekretærs arbejdsområde med en særskilt benævnelse, foreslås det, at betegnelsen „retsskriver“ udgår, hvor den er anvendt om dommeren eller en justitssekretær. I de tilfælde, hvor betegnelsen er brugt om dem, der fører retsbogen, foreslås det at ændre den til „protokolfører“.

I retsplejelovens § 55 indeholdes bestemmelser om tilkaldelse af et særligt retsvidne i straffesager under nærmere angivne omstændigheder, ligesom det foreskrives, at der ved notarialforretninger skal være et notarialvidne til stede. Da de nævnte vidner må anses for overflødige, foreslås det, at bestemmelsen ophæves.

Endvidere foreslås det med hensyn til fogedforretninger, der foretages på fogdens kontor, at tilkaldelse af vidner ikke skal være fornøden, medmindre der undtagelsesvis bliver spørgsmål om at foretage vurderinger eller skøn; og med hensyn til skifteforretninger foreslås det, at tilkaldelse af vidner ikke skal være fornøden til andre møder i skifteretten end begyndelses- og registreringsforretninger.

Idet jeg i øvrigt henviser til de bemærkninger, der ledsager forslaget enkelte bestemmelser, skal jeg hermed anbefale lovforslaget til velvillig behandling i det høje ting.

Den første sag på dagsordenen var:

Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående forslag til lov om ændringer i jagtloven.

Valgt blev: *Holger Eriksen, Victor Gram, Hjortnæs, Hougaard, Poul Nilsson, Retoft,*

Chr. Thomsen, Kristian Kristensen, Slipsager, Justesen, Vagn Bro, Foged, Heilesen, Peter Larsen, Reedtz-Thott, Clausen (Olufskjær) og Fanger.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om ændring i lov om foranstaltninger til imødegåelse af ungdomsarbejdsløshed.

(Anden behandling findes i tidenden sp. 2247).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sættes til forhandling.

Ragnhild Andersen: Da dette lovforslag var til første behandling, efterlyste jeg oplysning om, hvad regeringen og de politiske partier, der står bag forslaget om at udskyde revisionen af denne lov, havde at sætte ind til sikring af ungdommens uddannelse og beskæftigelse. De store årgange kommer som bekendt netop ud af skolerne i disse år; de kommer i stigende tal i 1959-60 og kulminerer i 1961, da vi kan vente en afgang fra skolerne på ikke mindre end 90 000 unge. Jeg spurgte derfor ministeren og de politiske partier, der er repræsenteret i det udvalg, der er nedsat i henhold til lovens § 2, hvad de agtede at sætte ind især i de arbejdsløshedshærgede kommuner i Jylland, hvor der er ringe eller ingen udsigt til lærepladser, fordi der ingen industri er og der ikke heller er udsigt til varig beskæftigelse for de unge. Jeg påviste, at der ikke alene fra arbejdsmarkedskommissionen allerede for flere år siden, men også fra den allerseneste tid foreligger flere praktiske forslag, f. eks. om oprettelse af værkstedsskoler, om materialebevillinger til øget skolebyggeri, om støtte til undervisning i det 8. og 9. skoleår samt udbygning af eksamensskolen med fagligt sigte, og jeg spurgte, hvad man ville gøre ved disse konkrete og praktiske forslag.

Jeg har endnu ikke fået svar herpå. Ingen har søgt at udrede, hvordan man ser på disse praktiske forslag, som dog ellers kunne få stor betydning. Jeg vil derfor gentage spørgsmålene: kan det forventes, at kravet, der er rejst af arbejdsløshedsudvalget for